

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä henkilöstön, jonka palkka maksetaan julkisista varoista, palkkojen alentamiselle 25 prosentilla eräistä toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen talousarvion tasapainon palauttamiseksi, annetun lain nro 118/2010 1 §:n 1 momentin mukaisesti?
- 2) Jos vastaus on myöntävä, onko oikeus palkkaan absoluuttinen oikeus, jota valtio ei voi rajoittaa?

Valitus, jonka Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 14.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-409/09, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Euroopan komissio, 22.6.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-469/11 P)

(2011/C 331/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustaja: dikigoros N. Korogiannakis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-409/09 antaman määräyksen;
- hylkäämään komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen kokonaisuudessaan;
- palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi;
- velvoittamaan komission korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuna oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa, myös vaikka valitus hylättäisiin, sekä oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa, mikäli valitus hyväksytään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii, että riidanalaisen määräys kumotaan seuraavilla perusteilla:

- unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole soveltanut työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan prosessuaalisia määräaikoja pidentään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä, tapauksiin, joissa on kyse sopimuksen ulkopuolisesta Euroopan unionin toimielinten vastuusta;

— unionin yleinen tuomioistuin on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta, kun se ei ole soveltanut 102 artiklan 2 kohdan määräyksiä;

— unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että vanhentumisaika alkoi kulua siitä hetkestä, jona komission päätös hylätä valittajan tarjous annettiin valittajalle tiedoksi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāts (Latvia) on esittänyt 14.9.2011 — SIA "Garkalns" v. Rīgas dome

(Asia C-470/11)

(2011/C 331/23)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SIA "Garkalns"

Vastapuoli: Rīgas dome

Ennakkoratkaisukysymys

Onko EY:n perustamissopimuksen 49 artiklaa ja siihen liittyvää avoimuusvelvoitetta tulkittava siten, että on palvelujen tarjoamisen vapauden sallittujen rajoitusten mukaista, että laissa, joka on annettu julkisesti etukäteen, käytetään määrittelemätöntä oikeudellista käsitettä, kuten käsitettä "valtion ja kyseisen hallinnollisen alueen asukkaiden eduille aiheutuva olennainen haitta", jota on konkretisoitava jokaisessa soveltamistilanteessa erikseen tulkintasääntöjen avulla mutta joka samaan aikaan sallii tiettyä joustavuutta arvioitaessa vapaudelle aiheutuvaa haittaa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāts (Latvia) on esittänyt 14.9.2011 — SIA "Cido Grupa" v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-471/11)

(2011/C 331/24)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa: SIA "Cido Grupa"

Vastajana ensimmäisessä oikeusasteessa: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko sokerialalla sovellettavista siirtymätoimenpiteistä Tsekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian unioniin liittymisen vuoksi annetun komission asetuksen (EY) N:o 60/2004 ⁽¹⁾ 6 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava siten, että jos todetaan, että toimijalla on hallussaan asetuksen 4 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu sokeriksi luokiteltavan tuotteen toimijakohtainen ylijäämä, se on velvoitettava maksamaan valtion varoihin maksu, jonka laskentaperusteena on käytettävä toimijan hallussa todetuksi olevan tuotteen sokeripitoi-

suutta vastaavaa valkoisen sokerin (CN-koodi 1701 99 10) määrää eikä toimijan hallussa todetuksi olevan tuotteen (esimerkiksi sokerisiirapin) tosiasiallista määrää?

2) Onko kyseisen maksun laskentaperusteena käytettävä valkoiseen sokeriin sovellettavia suurempia tuontitulleja eikä toimijan hallussa todetuksi olevaan tosiasialliseen tuotteeseen sovellettavia tuontitulleja?

⁽¹⁾ EUVL L 9, s. 8.